

Megha Singh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O. Chinnappa Reddy, J.)

ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **20,000** ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

- ■ - 1
ਆਈ

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਇਸ ਸੋਧ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ **25,562**, ਵੈਨਗਾਰਡ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਸਿਰਫ **20,000** ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਲਈ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(20) ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਇਸ ਕਥਨ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਨਗਾਰਡ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ **20,000**।

ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਡੀ, ਜੇ.

MR ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਡੀ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਏ. ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ
ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮੇਘਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 719 .

25 ਮਾਰਚ 1977 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ (1961 ਦਾ III) — ਸੈਕਸ਼ਨ 65, 66, 67, 70 ਅਤੇ 115 (4)- ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ, ਐਂਟਰੀ 37— ਪੰਜਾਬ ਪੈਨ- ਚਾਹਤ ਸਮਿਤੀਆਂ (ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ 1976— ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ

ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ—ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ—ਕੀ ਐਂਟਰੀ 37 ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ—ਕੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ — ਟੈਕਸ —ਕੀ ਫਰੇਮਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ — ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਾ ਰੱਖਣਾ — ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋ ਟੈਕਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੁਦ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ 'ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਲੇਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਹਾਇਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੈਲੀਗੇਟ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਆਈਟਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ", ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਡੈਲੀ ਗੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 37 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਾ ਐਲਾਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 67(5) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ 3 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 37 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(2) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ

Megha Singh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O. Chinnappa Reddy, J.)

ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਔਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(ਪਰਾ ੮)।

ਤੋਂ 67 ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ

ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਕਿਸੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਅਰਥਾਤ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੈ, ਨਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। (ਪਰਾ ੯)।

' ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ, 1976 ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਅਤੇ 115 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਉਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 12)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ 'ਨਾਨ-ਲੈਇੰਗ*' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ: ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੁਦ 'ਨਾਨ-ਲੈਇੰਗ' ਲਈ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨੱਥੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸੰਸਦੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਕ ਸਿਆਸੀ - ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਗਲਤ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਹਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਲਈ 'ਨਿਰਧਾਰਨ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਨਾਨ-ਲੇਅਰਿੰਗ' ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ) ਨਿਯਮ, 1976 i ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਅਵੇਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐਕਟ (ਪੈਰਾ 17 ਅਤੇ 20) ਦੀ ਧਾਰਾ 115(4) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 (1) (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

- (a) ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਪਗਨਡ ਡਿਮਾਂਡ ਸਲਿੱਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P-1 ਤੋਂ P-18 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (b) ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (c) 1976 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੋਧੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 38(4) (ਏ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (d) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।
- (e) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

H. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਲ.ਸਿਬਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵੀ.ਕੇ.ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

I. ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਡੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਚੋਣਵੇਂ ਕੇਸ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ "mcommone question" ਅਤੇ jmay be.spdispo ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹਨ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(2) H. L. ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 (5) ਅਧੀਨ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ

Megha Singh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O. Chinnappa Reddy, J.)

ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ **37** ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ **6** ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ **6** ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਕਿ ' ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ' ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ **37** ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮੈਨ ਡੇਟ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਸਨ। ਐਂਟਰੀ **37** ਸੀ "ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ **(2)** ਜਾਂ ਪੈਰਾ **(2)** ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ।

ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, 1954, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੁਨ ਜਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਜਾਂ ਅਫੀਮ ਐਕਟ, 1878 ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 37 ਤੋਂ ਸਮਝੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਵਰਗੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਵਰਗੇ ਉਪ-ਡੈਲੀ ਗੇਟ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਦਿਸ਼ਾ ਜਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਡੈਲੀਗੇਟ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਸਬ ਡੈਲੀਗੇਟ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਧਾਰਾ 66 'ਤੇ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ, ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 1660 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ (ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ, 1976 ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 (4) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ।

(3) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"6. (1) ਅਨੁਸੂਚੀ B ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ।

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 20 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਸੂਚੀ B ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਨੁਸੂਚੀ B ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਚੈਪਟਰ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 37 ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੇ

Megha Singh .and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O. Chinnappa Reddy, J.)

ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਹਿਸੀਲ ਲਈ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹਰ ਬਲਾਕ ਲਈ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ IV ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਕੋਲ ਲੋੜਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣਾ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪੋਡੂ ਸੈਨੀਟੇਸ਼ਨ, ਸੰਚਾਰ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਏਜੰਟ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਧੁਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ V ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 65, 66 ਅਤੇ 67 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"65. ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਸਬੰਧਿਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

66. ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਧਾਰਾ 65 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ - ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

67. ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

- (1) ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 65 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (2) ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਦਰ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ।

- (3) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਮਤੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਵੇਗੀ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ.
- (4) ਜੇਕਰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ-
- (a) ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਬੰਧਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ; ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ।
- (5) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।
- (6) ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (7) ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ।
- (8) ਜੇਕਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ

Megha Singh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O. Chinnappa Reddy, J.)

ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(9) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 'ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। (5)।

(10) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ '70 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 115(1) ਅਤੇ (4) ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

"70. ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

115. ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

(1) ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਰ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਲ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਦਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸਦਨ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

Megha Singh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O. Chinnappa Reddy, J.)

(4) ਹੁਣ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 7 ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 5 ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ "ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ, ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡਾਂ, ਮਾਈਨਿੰਗ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ "। ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਈ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 110(2) ਅਤੇ 199(2) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ 'ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਤਬਦੀਲੀ, ਮੁਆਫੀ, ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਨਿਯਮ' ਲਈ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ' ਅਤੇ ਕਲਾ 277 ਜੋ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਬਚਤ ਕਰਦਾ ਹੈ 'ਜੇ, ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ' ਕਾਨੂੰਨ।

ਇਸਲਈ, ਲੋਕਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ **lature** ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਠਿਤ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੁਦ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਧਾ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਵੈਸਟਰਨ ਇੰਡੀਆ ਬਿਏਟਰਸ ਬਨਾਮ ਪੂਨਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (1)* ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੰਬੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ - ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ 1901 ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਕੌਸਲ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ " ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 65

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਜੋ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ 'ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ' ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। .

(1) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 586.

(5) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। *ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2)* ਵਿੱਚ ,

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਤੰਬਾਕੂ ਵੇਚ ਫੀਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਦੋਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਨਿਰਮਿਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

“ਇੱਕੋ ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਦੋ ਟੈਕਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ। ਕੋਈ ਵੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੰਨ ਲਾਇਅਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋ ਐਕਟ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(6) ਕਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟਰਨ ਇੰਡੀਆ ਥਿਏਟਰਜ਼ (3) ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਲੇਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਵੈਸਟਰਨ ਇੰਡੀਅਨ ਥਿਏਟਰ ਬਨਾਮ ਕਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(71) ਕਾਮਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬੱਲਬਗੜ੍ਹ (5) ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੇਡ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਅਤੇ, ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 276 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:-

"ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 60 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ ਪੇਸ਼ੇ, ਵਪਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਲੋਕਲ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋ ਟੈਕਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ। ਦੁਆਰਾ ਈ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745।
- (3) ਏਆਈਆਰ 1954 ਬੰਬਈ 261
- (4) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 582.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 685.

~

ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਖੁਦ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੇ

Megha Singh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O. Chinnappa Reddy, J.)

ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ 'ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ.....' ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ।

ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਲੇਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਹਾਇਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੈਲੀਗੇਟ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਆਈਟਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਾ ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ", ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਸਬੰਧੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 37 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ * ਧਾਰਾ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(8) ਅਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ! ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 37 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੈ

Megha Singh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O. Chinnappa Reddy, J.)

ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਤੋਂ 67 ਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ iDeputy ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਅਰਥਾਤ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੈ, ਨਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।

(10) ਉਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 67(10) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਣ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅੰਤਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਪਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 67 (5) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੇਰੂ ਸਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਪਸੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਚਾਇਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ' ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲਾਇਸੰਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਕਿਸ ਨੇ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ **67(5)** ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(11) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਚ 'ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ' ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **70** ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਖੁਦ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **70** ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ **1 ਦਸੰਬਰ, 1976** ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **70** ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ **1 ਦਸੰਬਰ 1976** ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ **1 ਦਸੰਬਰ 1976** ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ - **67(5)** ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ **4 ਜੁਲਾਈ** ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। **1976**, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ **70** ਅਤੇ **115** ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ **4 ਜੁਲਾਈ, 1976** ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ

ਟੈਕਸ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਐੱਮ.ਐੱਡ.ਐੱਸ. ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬਜ਼ਵਾੜਾ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ **(6)** ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਮੁਨੀਪਲ ਕੌਂਸਲ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ **(7)** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Megha Sijigh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O.Chinnappa Reddy, J.)

(13) ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਸਲਿੱਪਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(14) ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਮੁੰਜਰਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1 ਦਸੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਧਾਰਾ 115 (4) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(15) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਾਅ ਜਰਨਲ ਲਈ 1970 ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.) ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਲਈ ਜੀਵੰਤ ਹਨ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਫਾਇਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼) ਐਕਟ, 1941 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਨ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਸਦਨ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਇਆ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਮੁਕਤ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਰੇਜ਼ੀਨਾ ਬਨਾਮ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (1) ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੁਝ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਜੱਜ

(6) ਏਆਈਆਰ 1941 ਮਦਰਾਸ 641=ਆਈਐਲਆਰ 1941 ਮਦਰਾਸ 897।

(7) ILR 1945 ਮਦਰਾਸ 1 ਵਜੋਂ 8.

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਲੇਟਣ ਸਬੰਧੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾ-ਬੈਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਰਬਾਡੋਸ, ਕੋਲੀਮੋਰ, ਸੀਜੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੇਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਧੀਨ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਰਵਉੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ।

(16) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੌਕੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਨੇ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋ ਟੈਸਟ ਵਜੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(17) ਸਰ ਸੀ.ਕੇ. ਐਲਨ, ਬਰਨਾਰਡ ਸਵਾਰਟਜ਼, ਆਰ.ਆਰ. ਮੇਗਰੀ (ਹੁਣ ਜਸਟਿਸ ਮੇਗਰੀ) ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਕਾਰਸੇਲ ਵਰਗੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਕੀਲ 'ਨਾਨ-ਲੇਇੰਗ' ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਵੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਾਰ ਜਮਹੂਰੀਅਤ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ। 'ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨਿਆਂ' ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਬਰ ਸਰਗਰਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਕਸਰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਹਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਸਬੰਧ ਜਿਓਮੈਟ੍ਰਿਕਲ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਧ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵੀ ਦਖਲ ਦੇ ਨੌਕਰੀ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਇੱਕ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਡੈਲ ਗੇਟਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣੂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

Megha Singh and company, etc. v. The State of Punjab, etc.
(O.Chinnappa Reddy, J.)

ਅਤੇ 'ਵਿਧਾਨ-ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ' ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਉਪਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਹੈ; 'ਨਾਨ-ਲੇਇੰਗ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਲੈਜਿਸ ਨੇ ਖੁਦ 'ਨੈਨ-ਲੇਇੰਗ' ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਆਰਟੀਓ ਚੀਤੂਰ (8), ਅਤੇ ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (9) ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੁਲੇਖੇ ਅਤੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੁੱਥਾ ਰਾਓ, ਸੀਜੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 'ਨਾਨ ਲੇਇੰਗ' ਡੈਲੀਗੇਟਿਡ ਲੈਜਿਸਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਕਿ ਕਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਬਿੱਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਛਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਨਾ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬੇਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੋਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(18) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (10) ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਫੈਰਸ ਮੈਟਲ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ - ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਫੈਰਸ ਧਾਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਆਰਡਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਤਾਂ ਜੋ 'ਸਿਧਾਂਤਾਂ' ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇ

(8) ILR 1966 ਆਂਧਰਾ 800

(9) 1967 (2) ਐਨ. WR 366.

(10) 1960 SCJ 214.

ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਮ ਮੋਡੀਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 'ਸਿਧਾਂਤ' ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੇਅਸਰ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ - ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ 'ਸਿਧਾਂਤ' ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਹਿੰਦੇ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (11) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਹ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1939 ਦੇ ਬੰਬੇ ਐਕਟ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ

.....

ਬੰਬੇ ਐਕਟ 22 ਦੇ ਐੱਸ. 26(5) ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1939 ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੈਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਯਮ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੈਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਧਾਰਾ 26(1) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਹੈ

(11) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 385

ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(20) ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸੰਸਦੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਲਈ 'ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। '। ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਗੈਰ-ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਬੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਝੁਕਾਅ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਨਾਨ-ਲੇਅਰਿੰਗ' .

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਕੇਐਸ ਟਿਵਾਣਾ

ਜੇ. ਜੇ.

ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ- ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਮੇਜਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ

1964 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 253

4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1977

ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1956 ਦਾ XXX)— ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੀਸਟੇਟਿਡ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ— ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) —ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ—ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ! ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਓਮਰ।